

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۰۶ اگست ۲۰۲۱

استفاده ایزاری چندگانه از "نعره تکبیر"!

پنجشنبه- ۱۴ اسد ۱۴۰۰ - کابل: با ادای احترام به جانبازان قیام نافرجام ۱۴ اسد سال ۱۳۵۸، که علی رغم شکست خونبار قیام و تلفات برخاسته متعاقب آن، حرکت شجاعانه شان تار و پود رژیم و ابسته به روس را به لرزه در آورد، یادداشت امروز را به ادامه بحثی که روزی گذشته آغاز نموده و با موافقت ها و مخالفت های گسترده ای نیز مواجه شدم، می پردازم. از آنجائی که در یادداشت روز گذشته صرف یک بعد سوء استفاده و استفاده ایزاری از "الله اکبر" را نگاشته بودم و تعدادی از دوستان و خوانندگان یا مستقیماً از طریق تلفون و یا هم از طریق ایمیل علاقه مندی شان را به بحث نشان داده سؤالاتی مطرح نموده بودند، در یادداشت کنونی تلاش می ورزم تا ضمن ابراز سپاس خدمت دوستان و خوانندگانی که مطلب را تأیید و خودم را تشویق نمودند، تا ابعاد دیگر این سوء استفاده را نیز یاددهانی نمایم:

۱- همان طوری که روز گذشته نیز تذکر دادم، نخستین و عمده ترین نیروئی که می خواهد با "نعره تکبیر" بر جنبش خودجوش و بیان انزجار عمیق خلق ما علیه طالب، سوار شود، اخوان کارکشته افغانستان می باشد. این که دعوت به گفتن "الله اکبر" و بر آمدن به سرکها، با همین شعار، برای بار نخست از طرف "اسماعیل خان" صورت گرفت، می رساند که اخوان و اخوانیت در رگ و ریشه وی نسبت به تمام داعیان اسلام سیاسی عمیق تر می باشد. هرگاه به گذشته این جنگسالار قاتل فرزندان آزاده و شریف هرات نظر اندازیم می بینیم که نامبرده از همان نخستین روز هائی که مردم شجاع و آزاده هرات علیه مظالم و زور گوئی های مزدوران روس در ۲۴ حوت ۱۳۵۷ قیام نمودند، با خزیدن در پناه رایت مندرس اخوانیت و استفاده ایزاری از "الله اکبر" و عقب ماندگی توده ها، نه تنها مسیر جنبش آزادیخواهانه مردم را به کجراه و باتلاق اسلام سیاسی منحرف نمود، بلکه فرزندان راستین این دیار را نیز با قساوت برخاسته از دیدگاه اعتقادی تاریخ زده اش، قتل عام نمود.

با اطمینان می توان نوشت: وقتی امروز باز هم با نعره تکبیر وارد میدان شده است، هیچ هدفی به جز احیای خودش و حاکمیت از دست رفته اش ندارد. در نتیجه وقتی شرکای جنایاتش متوجه ظرفیت فریب خوردن مردم شدند، همه بدون استثناء در عقب وی روان شده، خیزش های مردمی که تا آزمان با شعار "مرگ بر طالب" در تمام ولایات آغاز و ادامه یافته بود، زیر شعار "الله اکبر" فرو رفت. به همان اندازه که از این سرقت بزرگ، اسلام سیاسی می باید ممنون "اسماعیل خان" باشند، می باید مردم افغانستان و به خصوص نیروهای انقلابی و ملی این سرقت تاریخی را محکوم و تقبیح نمایند.

۲- "کرزی" و باندش و به همین سان "غنی احمدزی" و باندش و شرکایش در حاکمیت که خاستگاه اخوانی دارند، با بر زبان مردم جاری ساختن "الله اکبر" مستقیماً به طرف مقابل یعنی طالب که تا دیروز خود را یگانه صاحب این شعار می دانست در عمل پیام فرستادند، که اینها نیز در تحمیق مردم و استفاده ابزاری از اعتقادات آنها دست کمی از طالب و بادران طالب ندارند.

هرگاه حاضر به مصالحه و تقسیم قدرت و به رسمیت شناختن منافع جواسیس تکنوکرات و جهادپست ها نگردند، باید بدانند که اینها نیز قادر شده اند با شمشیر "الله اکبر" سر آنها را نیز ببرند. یعنی تلاش می ورزند با استفاده ابزاری از "الله اکبر" گفتن مردم، طالب را از بالای خر چهلش پائین نموده به مذاکره وادار نمایند.

۳- امپریالیسم امریکا و شرکاء، با تبلیغ پدیده "الله اکبر" می خواهند از یک جانب به شنوندگان سیاست های شان تلقین نمایند که گویا مردم افغانستان همه بدون استثناء عاشق و فدائی اسلام و "الله اکبر" اند، لذا سپردن قدرت به طالب از طریق معاهده ننگین دوحه امر و سیاستی بوده درست و در خور شأن مردم افغانستان و از جانب دیگر با مشاهده حرکت خود جوش مردم آنهم با شعار "مرگ بر طالب" و برآمدن صد ها هزار انسان بر جاده ها در سراسر افغانستان، آنها را این ترس برداشت که نکند در نهایت، مردم حلقه ها و زنجیرهای اسارت اسلام سیاسی یعنی نواله خوران امپریالیسم جهانی و ارتجاع منطقه را از دست و پای شان باز نموده، مسیر حرکت آینده شان را خود تعیین نمایند. از همین رو آنها از شعار "الله اکبر" استقبال نمودند تا ضمن کنترل جنبش خود جوش مردم، آینده نوکران زرخریدشان را نیز از خطر صیانت نموده، اداره آینده را نیز "اسلامی" و برخاسته از "الله اکبر" بنیان گذارند.

مبارزه علیه امپریالیسم و ارتجاع، جزء لاینفک مبارزه علیه دولت دست نشاندۀ می باشد!

سرکها ما را می طلبند!